

Can Guillemí / Manso Lloret / Mas Mascaró

Santa Maria de Martorelles

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer de Sant Domènec, 2, 08106
Emplaçament Dins del nucli urbà, a la banda de llevant, damunt del carrer de la Font del Cà
Alçada: 187m

Coordenades:

Latitud: 41.51898
Longitud: 2.25465
UTM Est (X): 437809
UTM Nord (Y): 4596640

Classificació

Número de fitxa 08256-16
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XX
Any 1801
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Diversos propietaris
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dt., 09/02/2016 - 01:00

Descripció

Edifici de grans dimensions i planta rectangular, format per dos cossos adossats i amb una gran zona d'aparcament pavimentada al davant. El volum principal presenta la coberta de teula àrab de dos vessants, amb el carener perpendicular a la façana principal i doble ràfec de teula i dents de serra. La part central de la teulada, que es correspon amb les golfes, es troba sobrealçada respecte la resta de l'estructura. El volum està distribuït en planta baixa, dos pisos i golfes, amb la façana principal orientada a ponent. Presenta un gran portal d'arc escarser amb els brancals bastits amb carreus de pedra. S'hi accedeix mitjançant una lleu rampa pavimentada. Damunt del portal hi ha una placa gravada amb la següent inscripció: "23 FEBRERO AÑO DE 1801/MANSO. LLORET./ANTES GUILLEMÍ.". A banda i banda del portal hi ha dues finestres rectangulars, la de migdia amb l'emmarcament arrebossat i la de tramuntana emmarcada amb carreus de pedra i la llinda plana. Al primer pis, al centre, destaca un balcó simple amb obertura rectangular, llosana motllurada i barana de ferro. La llosana està sostinguda per dues grans mènsules decorades amb motius florals i dues testes femenines. La resta d'obertures són rectangulars, amb els emmarcaments arrebossats. A la segona planta hi ha un balcó central simple més petit que l'anterior i dues finestres d'arc de mig punt per banda, amb els ampits correguts. L'altre volum es troba adossat a la façana de migdia. És rectangular, està distribuït en dues plantes i cobert per una terrassa superior, delimitada amb barana de ferro i pilars de maons. La construcció combina les obertures rectangulars amb d'altres d'arc de mig punt, totes amb els ampits de ceràmica. Tota la construcció presenta els paraments arrebossats i emblanquinats. A la façana principal, un sòcol de pedra ressegueix tot el parament.

Història

Segons l'autor martorellenc Jaume Sindreu, en origen la casa era coneguda com a mas Mascaró. A mitjans del segle XVII, la masia fou coneguda com a "Cuartel del Este" donat que s'hi refugiaven els soldats que fugien de França (en concret, els que havien format part dels Terços de Flandes) i tornaven a casa. La casa també apareix referenciada en un plànol descriptiu i cartogràfic de Martorelles de l'any 1750, fet pel rector de la parròquia de Santa Maria Josep Antoni Casasayes. En l'actualitat, l'edifici està segregat en diversos habitatges independents.

Bibliografia

SINDREU, Jaume (1990). Martorelles històrica i llegendària. [Martorelles: s.n.], cap. 34, 45, 50. SINDREU, Jaume. Plànol descriptiu i mapa cartogràfic de Martorelles "dibuixat" l'any 1750, pel rector de llavors. [Martorelles: Arxiu Municipal de Martorelles] (Inèdit).

